

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO
Marek Woźniak

Poznań, dnia 7 grudnia 2018r.

KS-I.0003.20.2018

BP-I.ZD-00051/18

Pan
Zbigniew Czerwiński
Radny
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

Szanowny Panie Radny,

odpowiadając na Pana interpelację z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie skutków wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 października 2018 r. sygn. akt II OSK 1243/18 w sprawie ze skargi kasacyjnej R.S. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 31 stycznia 2018 r. sygn. akt IV SA/Po 1043/17 dotyczącego skargi R.S. na uchwałę Zarządu Województwa Wielkopolskiego nr 4061/2017 z dnia 27 lipca 2017 r. w sprawie odrzucenia wniosku R.S. o unieważnienie konkursu na stanowisko Dyrektora Wojewódzkiego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych im. Aleksandra Piotrowskiego „Dziekanka” w Gnieźnie uprzejmie informuję i wyjaśniam, co następuje.

W dniu 29 listopada 2018 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu wpłynął odpis wyżej wymienionego wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego wraz z uzasadnieniem. W myśl sentencji wyroku, Naczelny Sąd Administracyjny: 1) uchylił zaskarżony wyrok sądu pierwszej instancji czyli Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 31 stycznia 2018 r. sygn. akt IV SA/Po 1043/17.; 2) stwierdził, że zaskarżona uchwała Zarządu Województwa Wielkopolskiego została wydana z naruszeniem prawa; 3) zasądził od Województwa Wielkopolskiego na rzecz R.S. kwotę 950, 00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Jak wynika z treści doręzonego uzasadnienia wyroku, Naczelny Sąd Administracyjny uznał za trafne i uzasadnione podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty dotyczące błędnej wykładni przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 lutego 2012 r. w sprawie sposobu przeprowadzenia konkursu na niektóre stanowiska kierownicze w podmiocie leczniczym niebędącym przedsiębiorcą (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 393) poczynionej w wyroku Sądu pierwszej instancji. Wobec powyższego Naczelny Sąd Administracyjny uznał skargę kasacyjną za zasadną i wydał wyrok z powołaniem na przepis art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2018 poz. 1302). Zgodnie z tym przepisem sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności.

Doprecyzowanie przesłanek określających kompetencje sądu administracyjnego w powyższym zakresie następuje w przepisach ustaw samorządowych. Przenosząc powyższe na grunt ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 913 ze zm.) podkreślić należy, iż sąd administracyjny jest zobowiązany do stwierdzenia nieważności uchwały organu samorządu województwa tylko wtedy, gdy stwierdzone naruszenie prawa zakwalifikuje jako „istotne” w myśl art. 82 ust. 1 zd. 1 ustawy o samorządzie województwa. Wówczas stwierdzenie nieważności uchwały następuje z mocą wsteczną, od chwili jej podjęcia.

Zatem o tym, czy sąd administracyjny stwierdzi nieważność zaskarżonej uchwały organu jednostki samorządu terytorialnego, czy też ograniczy się do stwierdzenia, że uchwała została wydana z naruszeniem prawa, przesądza waga stwierdzonego naruszenia. Zgodnie bowiem z przepisem art.

82 ust. 5 ustawy o samorządzie województwa w przypadku nieistotnego naruszenia prawa nie stwierdza się nieważności uchwały, lecz ogranicza do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa. Stwierdzenie nieistotnego naruszenia prawa nie pociąga za sobą wyeliminowania zaskarżonego aktu z obrotu prawnego.

Jednakże w przypadku gdy kontrolowana uchwała dotknięta jest „istotnym” naruszeniem prawa, które powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały, ale od daty jej podjęcia upłynął rok, a uchwała nie jest prawem miejscowym i nie uchybiono obowiązkowi jej przedłożenia organowi nadzoru w terminie wynikającym z ustawy, stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalne. Dla wyjaśnienia przyjętego rozwiązania ustawowego podkreślić należy, iż ów jednoroczny termin jest terminem zawitym, powodującym „sanację błędu” poprzez uznanie, że po tak długim terminie powstały już swego rodzaju nieodwracalne skutki. Jeżeli jednak nie stwierdzono nieważności uchwały wyłącznie z powodu upływu owego jednorocznego terminu, a przesłanki nieważności istnieją, wówczas sąd administracyjny orzeka o niezgodności uchwały z prawem. Zgodnie z przepisem art. 83 ust. 2 uchwała taka traci moc prawną z dniem orzeczenia o jej niezgodności z prawem.

W świetle powyższych wyjaśnień wskazać należy na zasadnicze różnice co do skutków orzeczeń sądowych podjętych na podstawie art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi :

- 1) wyroki stwierdzające nieważność uchwały, gdy stwierdzone naruszenie prawa sąd zakwalifikuje jako „istotne” - wywierają skutek prawny z mocą *ex tunc (fac. od wtedy)*, co oznacza stwierdzenie nieważności uchwały z mocą wsteczną, od chwili podjęcia uchwały;
- 2) wyroki stwierdzające wydanie uchwały z naruszeniem prawa, gdy stwierdzone naruszenie prawa jest nieistotne - nie eliminują uchwały z obrotu prawnego;
- 3) wyroki stwierdzające wydanie uchwały z naruszeniem prawa (niezgodność uchwały z prawem), które sąd zakwalifikował jako „istotne”, a niedopuszczalne jest stwierdzenie nieważności uchwały z uwagi na upływ 1 roku od daty podjęcia uchwały - wywierają skutek *ex nunc (fac. od teraz)*, co oznacza utratę mocy prawnej przez wadliwą uchwałę, jednakże dopiero z dniem orzeczenia o niezgodności z prawem.

Odnosząc powyższe wyjaśnienia do kwestii skutków prawnych wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 października 2018 r. w sprawie ze skargi kasacyjnej R.S. wskazuję, że w ocenie Sądu zaskarżona uchwała Zarządu Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 lipca 2017 r. nr 4061/2017, została wydana z naruszeniem prawa uzasadniającym wyeliminowanie ww. uchwały z obrotu prawnego. Jednak z uwagi na to, iż minął termin jednego roku od daty podjęcia tej uchwały nie będącej aktem prawa miejscowego, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że uchwała została podjęta z naruszeniem prawa powołując się w tym zakresie na przepis art. 83 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie województwa, który wyłącza w takim przypadku stwierdzenie jej nieważności.

Powyższe oznacza, iż wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego powoduje utratę mocy prawnej ww. uchwały, jednakże dopiero z dniem orzeczenia o jej niezgodności z prawem. Tym samym skutki prawne wywołane przez tę uchwałę przed dniem wydania orzeczenia Naczelnego Sadu Administracyjnego, czyli przed dniem 24 października 2018 r. zachowują ważność, a przedmiotowy wyrok nie wpływa na byt prawny uchwały Zarządu Województwa Wielkopolskiego o powołaniu Dyrektora Wojewódzkiego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych im. Aleksandra Piotrowskiego „Dziekanka” w Gnieźnie.

z up. Marszałka Województwa